

ОСНОВНІ АСПЕКТИ КРИЗОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

В сучасних умовах глобального зростання природних, економічних та соціальних катаклізмів, все частіше використовується кризовий менеджмент. В усьому світі науковці та фахівці розробляють нові методи для попередження, пом'якшення та запобігання кризових ситуацій різних масштабів. Кризовий менеджмент (кризове управління, антикризове управління) можна охарактеризувати, як напрям діяльності служби, завданнями якого є: прогнозування кризових ситуацій і розробка стратегій їх стримування, управління процесом комунікації в умовах кризи, запобігання поширенню дезінформації, нейтралізація чи мінімізація наслідків кризи.

Криза – це крайнє загострення протиріч у соціально-економічній системі, що загрожує її життєстійкості в навколишньому середовищі. Для того, щоб запобігти кризі, потрібно ефективно управляти економічною системою.

Ознаки антикризового менеджменту:

- гнучкість і адаптивність
- найчастіше застосовується при матричній системі управління;
- здатність прийняття неформального управління, наявність терпіння й упевненості керуючого;
- диверсифікованість менеджменту ;
- пошук нових типологічних ознак, необхідних у складній ситуації;
- зниження централізму з метою забезпечення миттєвого реагування на кризові явища;
- посилення інтеграційних процесів, що дозволяє більш повно й точно використовувати потенціал компетенції [1].

Антикризове управління – це спеціальним чином організована система управління, яка має комплексний системний характер, націлена на найбільш оперативне виявлення ознак кризи та створення відповідних передумов для своєчасного їх подолання. Ця система спрямована на створення умов для швидкої реакції на зміни зовнішнього і внутрішнього середовища, що сприятиме прийняттю ефективних управлінських рішень, формуванню стратегічних цілей, розробці і впровадженню інвестиційних проектів.

Аналіз наукових джерел дозволяє виділити наступні етапи кризового менеджменту:

- підбір робочої групи, розробка плану графіку, формування інформаційної бази, необхідної для розробки антикризової програми;
- діагностика і прогнозування кризової ситуації та кризового стану, оцінка масштабів кризи;
- опрацювання версій і гіпотез щодо шляхів подолання кризових явищ, уточнення і поглиблення реалістичності планів подолання кризи;
- уточнення антикризової моделі управління;
- моніторинг зовнішніх і внутрішніх чинників.

Кризові ситуації можуть бути пов'язані з неправильною організацією роботи, як цілісної

системи. На думку дослідників, кожна криза унікальна і потребує специфічного вирішення проблеми та дій, та частина кризового реагування може бути запланована, а отже, відпрацьована і заздалегідь підготована у вигляді конкретних стратегій, за допомогою яких організація здатна ефективніше долати кризові загрози. Подолання кризи - це керований процес. Про це свідчать багато криз, що відбувалися в історії розвитку людства, виробництва і економіки. Успіх кризового управління залежить від своєчасного виявлення кризи і аналізу причин її настання.

Світовий досвід переконує, що криза – це нормальний етап розвитку будь якої системи, проте вона несе в собі серйозні загрози. У цьому зв'язку актуальності набирає питання вдосконалення антикризового управління суб'єктами господарювання з метою своєчасного розпізнавання кризових явищ та закладення основ для подальшого зростання економічної безпеки в довгостроковій перспективі [2].

Список літератури:

1. Карпунь І.Н. Антикризові заходи на підприємстві: управління, стратегія, цілі та завдання: монографія / І. Н. Карпунь – Львів: «Магнолія2006», 2008. – 440 Менеджмент підприємства в кризових ситуаціях.
2. Шатун В.Т. Антикризовий менеджмент як важливий чинник економічної безпеки держави/ Електронний ресурс: [file:///C:/Users/User/Downloads/Grani_2013_11_24%20\(3\).pdf](file:///C:/Users/User/Downloads/Grani_2013_11_24%20(3).pdf)